

Fald paa dette Omraade. Paa de større, mere centrale Banegaarde kunde Statsbanerne for øvrigt godt selv overtage Restauranterne, og saa kunde de sætte Priserne saa langt ned som muligt. Det er noget, Det forenede Dampskibsselskab har gjort paa sine Skibe. Selv om man holder paa de nuværende Restauratører og undlader at tage den store Afgift eller sætter den betydeligt ned eller helt inddrager den, er der ingen Tvivl om, at der alligevel kan tjenes Penge paa den Forretning. Det ser man paa andre billige Restauranter.

Der er en Reform paa dette Omraade til Gavn for de rejsende navnlig i den varme Sommertid, som straks kunde gennemføres, nemlig en Opstilling paa alle større Banegaarde af Vandcisterner, hvoraf Vand straalere ud til Drikning uden Glas eller Bæger, saaledes at man blot sætter Munden over Straalen. Lignende Indretninger ere i den sidste Tid opstillede i mange af vore Skolegaarde. En saadan Reform vilde være mere i Overensstemmelse med de Plakater om Forsigtighedsregler mod Smittefarens ved Tuberkulose, som man har ophængt i Ventesalene. Jeg har gjort disse Henstillinger til den højtærede Trafikminister i det Haab at finde villigt Øre derfor, og samtidig vil jeg henstille til den højtærede Minister at søge at forhindre, at Børn anvendes paa visse Banegaarde til at sælge Aviser mellem Kl. 1 og 2 om Natten. Det, mener jeg, er Misbrug af Børn. Paa den Tid skulle Skolebørn sove.

Sluttelig vil jeg stille et Spørgsmaal til den højtærede Finansminister. Som bekendt blev der sidste Efteraar nedsat en Kommission til Undersøgelse af, i hvilket Omfang blandt andet Embedsmænd ved Centraladministrationen have indtægtgivende Virksomhed udenfor deres egentlige Embede, og denne Kommission skulde eventuelt udarbejde Lovforslag til Regulering af Forholdet. Nedsættelsen af denne Kommission var et Led i Bestræbelserne for at frigøre Administrationen for den Indfiltren med private Interesser, som havde vist sig saa uheldig under Alberti-Sagen. Jeg har den Ære at være Medlem af denne Kommission, og jeg kan for øvrigt her godt oplyse, at den rimeligvis vil være færdig med sit Arbejde i en nær Fremtid, muligvis allerede ved Nytaarstid. Man maatte saa gaa ud fra, at Embedsmændene i Centraladministrationen vilde have saa megen Taktfølelse, at de fra den Tid, Kommissionen blev nedsat, og indtil Betænkningen forelaa,

vilde afholde sig fra at modtage nogen Bivirksomhed ved Siden af deres Embede. Det er ikke sket.

I Løbet af Sommeren kom der nemlig Meddelelse om, at Departementschef Jerichow i Finansministeriet havde modtaget en vellønnet Plads som Medlem af Bestyrelsen for de forenede Papirfabrikker. Denne Meddelelse vakte med Rette den største Opsigt rundt omkring i Landet: En Departementschef i Finansministeriet modtagende et Ben som Medlem af Bestyrelsen for den toldbeskyttede Papirindustri! Det var virkelig ogsaa egnet til at vække Forbavselse og Forargelse. Det var just ikke i den Retning, man havde tænkt sig, at Udviklingen skulde gaa, i alt Fald ikke i den Tid, Kommissionen sad.

Under den radikale Regering blev en anden Departementschef i Finansministeriet tvungen til at nedlægge nogle af sine private Hverv. Han var blandt andet Formand for den toldbeskyttede Cikorieindustri, og om det bl. a. er dette Hverv, han har nedlagt, skal jeg ikke kunne sige. Denne Mand var en af de Embedsmænd, paa hvem de Ord passe, som i Sommer blev udtalte ved et Møde her paa Sjælland af den højtærede Finansministers gamle Partifælle, det ærede Medlem fra Gudme (Ravn), at der er Folk, som gnave Ben, saa Skummet flyder dem i Mundvigene. Jeg synes, vi nu burde stille efter Forhold, hvor disse Ord ikke kunne passe. Jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede Finansminister, om det er med hans Tilladelse, at en anden af hans Departementschefer i Sommer har paataget sig Pladsen som Bestyrelsesmedlem i De forenede Papirfabrikker.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Birch: Da jeg maaske først i en sen Nattetime faar Ordet, blandt andet for at svare det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott), benytter jeg Lejligheden til her i en kort Bemærkning at bringe ham en hjertelig Tak for hans fortrinlige Indlæg til Gunst for Nyborg. Forholdet er nemlig det, at den Tale, han nylig holdt, har sin Betydning, ikke ved, hvad der i den blev sagt, men ved det, der ikke blev sagt. Det, der blev sagt, var, som ærede Medlemmer ville have hørt, hovedsagelig, hvad man i daglig Tale kalder for Luftsteg. Derimod laa der i det,